

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er nødvendigt for mig at sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg allerede i Gaar — ikke i Dag, saaledes som det ærede Medlem sagde, men i Underudvalget i Gaar — anmodede om at faa de Udtalelser af de højere Læreanstalters Ledere om deres Syn paa Spørgsmaalet om Brugen af Uniformer ogsaa under Undervisningen paa Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt.

Til det ærede Medlem skal jeg videre sige, at jeg er naturligvis tilfreds med, at det ærede Medlem gjorde den Rettelse til sin Udtalelse om Anvendelsen af Faner og Standarter, og jeg forstaa derfor, at disse Udtalelser ikke vil blive gentaget hverken af det ærede Medlem eller af hans Meningsfæller.

Men naar det ærede Medlem nu virkelig vil anvende en saadan Argumentation som, at Kommuniste og Konservative stemmer sammen, saa kunde jeg — hvis Tiden tillod det, og jeg ikke gerne vilde have, at den højtærede Formand saa snart som muligt igen skal sidde ned — meget nemt give det ærede Medlem mangfoldige Eksempler paa, at Venstre og Kommuniste har stemt sammen.

Til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil jeg blot sige, at det ærede Medlem faar virkelig være tilfreds med, at Det konservative Folkepartis nuværende Medlemmer ikke i enhver Henseende vil underskrive, hvad Højre har udført politisk. Det ærede Medlem vil heller ikke gøre det for Socialdemokratiets Vedkommende. Den afgørende Forskel mellem Højre og Det konservative Folkeparti var den Tiltræden af den lige og almindelige Valgret, som Højre paa Omdannelsens Vej til Det konservative Folkeparti foretog i 1915, og derfor er det fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem fører den Tale, som han gør.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Alsing Andersen): Det var en Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Axel Dam, naar han heroppefra, hvis jeg ikke hørte forkert, udtalte, at alle Talere havde erkendt, at der nu skete en Forbedring i den paagældende Lovgivning. Vi kan selvsagt ikke anse den Indrømmelse, vi har maattet give, for en Forbedring af Lovgivningen, men det er givet, at man — det gælder baade

Venstrepartiet og Regeringspartierne — har maattet gøre hinanden Indrømmelser i Synspunkterne for at naa til Gennemførelsen af en Lovgivning, som alle tre Partier var interesseret i.

Under den Debat, der har været om, hvem der var de bedste Frihedsforkæmpere her i Landet, har det været ganske ejendommeligt at høre Det konservative Folkeparti og Det kommunistiske Parti kappes om at faa Anerkendelsen som Frihedens Forkæmpere og Forsvarere. Jeg synes ærlig talt, det er en ikke helt daarlig Julespøg, de to Parter i Fællesskab opfører her. Men naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller protesterer mod at blive mindet om Arven fra gamle Dage, tror jeg ikke, det ærede Medlem er helt klar over, hvad man i den konservative Ungdom venter sig af ham. I „Konservativ Ungdom“ for 1. Januar 1933 staar et lille Stykke, som jeg beder om Formandens Tilladelse til at læse op — det er kun nogle ganske faa Linier. Her skriver Formanden for den konservative Ungdomsorganisation følgende om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller:

„Vi unge, der med Begejstring har læst om Estrupiatets stolte Dage og drømt os tilbage til denne Tid, har i Christmas Møller faaet en Mand, der kan løfte Arven efter Estrup, og hvis Gærning er lige saa beundringsværdig som dennes.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vil jeg gerne sige, at jeg tror, vi alle sammen kan bringe Citater af den ene eller den anden Art, som enten den, de henvendes til, eller den, der omtales, ikke i et og alt vil underskrive. Jeg minder om det Digt, som den højtærede Statsminister for ganske nylig fik, og som handlede om, at Hirten vilde løfte ham paa Skjold, selv om det skulde gaa over Lig. Saa tror jeg alligevel, at hvis der endelig skal være en Kappestrid mellem det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen og mig om sligt, saa kan vi godt fortsætte. Det, der er det afgørende i hele dette Spørgsmaal, og det, som hverken det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen eller det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen bør bestride, er, at der er en afgørende Forskel paa Det konservative Folkeparti og det gamle Højre. Da de Herrer gennemførte Grundloven med den lige og almindelige Valgret i 1915 ved For-